

Mayawatis mausoleum

Jeg skulle af ved Noida – Sector 18 ved den yderste udkant af Delhis metronet. Toget var fyldt med slidte kontorfolk i krøllede skjorter og udenfor passerede funklende højhuse i glas og stål. De klingede fint med det sci-fi agtige navn på min destination.

I starten af 90'erne var Noida en sumpet pløjemark med spredte landsbyer. I dag er det hovedstadens hotteste satellitby, komplet med shoppingcentre, gode veje og to-værelseslejligheder. En højteknologisk arbejdsplads, middelklassens højborg og en af Indiens rigeste bydele, og et trækplaster for de voksende hær af natarbejdere i Call Center industrien, der har penge på lommen og smag på livet. Det er her, Mayawati opførte en mindepark til ære for de kasteløse. Pris: 7 milliarder rupees, 700 mio. kroner.

Parken lå et stenkast fra stationen, en velfriseret marmorslette på 66 tønder land, 40 fodboldbaner, pakket ind mellem Yamunafloden og en ny overfartsvej. Indgangen førte ind til en stor kvadratisk plads, der førte ned til selveste monumentet, et massivt bygningsværk med søjler og hvælvinger og en fyrre meter høj kuppel. Tungt og solidt, som var det hugget ud af sten og urokkelig som selveste kastesystemet. Om natten badet i et hav af gyldent lys fra tusindvis af skjulte projektører.

Parken var stor og symmetrisk. Med kuplen som skæringspunkt udgik ensartede lag af statuer og springvand, plæner og parkanlæg i koncentriske bølger. I første række stod 2 x 12 lyserøde sandstenselefanter med løftet snabel, alle i naturlig størrelse. Dernæst to sletteagtige græsplæner uden træer og buske. Det siges, at 6000 træer blev fældet under anlægsarbejdet. Enhver lyst til boldspil og picnic fordampede i solen. I midten stod to springvand, bronzeelefanter stablet på hinanden i tre lag med vand flydende fra snablen. Dog ikke

den dag, jeg besøgte. Hinsides de to ørkenplæner fulgte et par afspærrede parkområder med nyplantede træer, som kunne nydes gennem aflåste gitterdøre.

Men det sande tempel er monumentet i midten, og kuplen er den helligste hal. Her stod de tre kasteløse fyrtårne, seks meter høje og støbt i bronze. Bhimrao Ambedkar, flankeret af Mayawati og Kanshi Ram. Ambedkar i klassisk positur med en bog under armen, Mayawati med et fast greb om sin håndtaske, der var på størrelse med en kuffert. I de tilstødende annekser kunne man følge de kasteløses kamp på kronologiske bronzerelieffer. Det mindede om sovjetisk folkekunst; stolte bønder i skøn forening, anført af tre kære ledere i forskellige forklædninger: Ambedkar som buddhist, Kanshi Ram som bondeleder, Mayawati som sejrherre.

Modstandere af parken har haft rigelig at klage over. Prisen. Den pompøse overdådighed. Mayawatis skamløse selvforherligelse. Den slet skjulte partipropaganda i form af BSP elefanter hugget i sten (elefanten udgør partisymbolet på stemmesedlen). Selv afviser hun alle anklager. Pengene hentes hjem på entréen (på én krone) og mindeparken er en enkelt hyldest til de kasteløse blandt tusindvis af tilsvarende mindesmærker for Nehru/Gandhi dynastiet.

Der var vel cirka 50 besøgende i parken, det ville tage mange år at hente pengene hjem. Ingen af de besøgende så særlig kasteløse ud, de var velklædte og velnærede middelklasseindere på dagtur. Deres næste stop var sandsynligvis "The Great Indian Place", et af Indiens største indkøbsmekkaer et stenkast derfra. Her ventede et tempereret miljø med indlagt duftkulisse af kaffe og brownie, og alle de globale brands; Buildabear, Marks & Spencer og Zodiac for det unge segment. Familier spiste sig mætte på The Great Kebab Factory og for de økologisk bevidste stod EcoCity Noida klar med en bæredygtig løsning. Og ved indgangen stod en vagt og checkede tasker og de kasteløse på sikker afstand.

Hvorfor ligger Mayawatis park netop her? Der er næppe et sted i Delhi mere løsrevet fra de kasteløses virkelighed, og bedre rensset for den lidelse og undertrykkelse, som stadig er en del af deres skæbne. Mindeparken emmer af styrke og stolthed og prangende luksus, og budskabet lyder klart: Vi er en del af jer, og vi ønsker det samme som I har. Parken er et varsel om fremtiden. Og måske en trussel.